

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

VII. De Epistola Ludouici Pij Imperatoris ad Arnonem Archiepiscopum
Salisburgensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

*De Epistola Ludouici Pij Imperatoris ad
Arnonem Archiepiscopum Salisbur-
gensem.*

Nunc exscripsit Calvinista ex Catalogo testi-
tium Illyrici, qui eam nescio ex quibus late-
bris in lucem eduxit. Non reuocabo in du-
bium Illyrici fidem. Bona fide egerit homo
malæ fidei Illyricus. Quid tandem inde Calvinianus
cum suo Flaccio (cuius in hanc Epistolam notas expi-
lavit) euincere contendit? Istud nimirum. Imperatori
omnes Episcopos, atq; adeo ipsum Papam, totumq; Clerum fu-
isse subiectum: Id planum fieri ex hac Epistola, in qua Arnoni
Imperator imperat, precipit, & ut præcepta fideliter capessat
& exequatur; Pænis intentatis, mandat. Ex eadem Epistola
liquet; Imperatorem Cleri disciplinam per leges abs se in Con-
cilio Aquisgranensi latas constituisse; easq; leges ad Arnonem
misisse, ut eas suo clero proponeret, ac promulgaret, graui mul-
ta immorigeris proposita. Dicit etiam Imperator, Concilium
Aquisgranense diuino nutu, suoq; studio fuisse congregatum:
Ergo non Papali iussione, inquit Calvinista; quasi necesse
sit provincialia Concilia à Papa conuocari. Quis hoc
vnquam docnit?

Illud item addunt: Ex Epistola Ludouici satis appare-
re Papam nihil iuris in Episcopos Gallia ac Germania habuisse;
& non tantum non temporalem, sed ne spiritalem quidem gla-
dium supra omnes Christianos habuisse.

Verum hæc & omnia alia huius generis nihil aliud
sunt quàm fumi & nebula; nam regulas illas de disci-
plina Clericorum & Monachorum non fecit Ludoui-
cus,

cus, sed Concilium Aquisgranense; quamuis volente & iubente Imperatore; cui etiam à Concilio promulgatio nouorum Canonum & decretorum est permiffa, vt efficacius & certius ad effectum deduceretur, & in vsum inducerentur. Itaque quidquid Ludouicus ad Arnonem scripsit, id quasi vices Concilij agens scripsit. Quis autem abnuat, Imperatori vel alteri Principi promulgationem Canonum & executionem vrgendam demandari posse, si ita necessitas postulet? Hoc Ecclesiasticæ libertati nihil penitus derogat.

Quis præterea negat, Imperatorem vel Regem posse Episcopos Imperij vel Regni sui monere, vt ad Prouincialem Synodum conueniant? An ideo Episcopi & Clerici, quoad *vim coactiuam* principibus subiiciuntur? An ideo Papæ nihil est in Episcopos iurisdictionis; quia Episcopi in Prouinciali Synodo pro reformanda cleri disciplina leges condere, & Imperatori vel alteri Principi promulgandas committere possunt?

Appellat Imperator leges istas; *Formulas Canonica institutionis*. Quæritur, quænam sint istæ *Formule Canonica institutionis*. Illyricus arbitratur esse eam, quæ exstat Tomo secundo Conciliorum; putatque scriptam Anno DCCC. vel paulò pòst. Hoc non placet Caluinistæ; Et meritò quod attinet ad Annum Christi; nam Anno DCCC. necdum erat Ludouicus Imperator; Et tamen in titulo Epistolæ appellatur *Imperator*; quæ Epistola paulò post Concilium Aquisgranense data est; cum primis statim verbis dicat Imperator; *nuper id Concilium aggregatum* fuisse. Quoad priorem partem non malè sentit Illyricus.

Exstat nunc hæc *Formula Canonica Institutionis*, seu Concilium Aquisgranense, Tom. 3. Concil. nouæ edit.

Binianæ, Anno salutis DCCC. XVI. Stephani Papæ primo; & Imperatoris Ludouici tertio celebratum, centum & quadraginta quinque Capitulis comprehensum, quæ omnia propè ad disciplinam Ecclesiasticam pertinent; & ex scriptis sanctorum Patrum & Conciliorum monumentis deprompta sunt: de quibus accipi debent hæc, quæ apud Aimoinum leguntur lib. 5. de Gestis Francorum cap. 10. Et in vita Ludouici ab Anonymo conscripta, & à Pithæo publicata: *Imperator generalem habuit conuentum Aquisgrani: in quo quantum feruoris circa diuinum cultum pectoris gestaret in arca, toto declarauit adnissu, Congregatis enim Episcopis, nobilissimisque sanctæ Ecclesiæ clero, fecit componi, ordinarique librum, Canonica vita normam gestantem: in quo totius illius ordinis perfectio continetur, sicut recultus ipse fatetur. In quo etiam inseri iussit cibi, potusque, atque omnium necessariorum summam: ut omnes tam viri, quam sanctimoniales sub hoc Ordine Christo seruientes, nullis præpediti necessitatibus, libera seruitute Domino omnium militare meminissent. Quem librum per omnes ciuitates & monasteria Canonici Ordinis sui misit imperij, per manus missorum prudentium: qui illum in omnibus supradictis, facerent transscribi locis, debitaque, atque conscripta exigere stipendia ministrari. Quæ res magnum Ecclesiæ contulit exultationis tripudium, & piissimo Imperatori debita cum laude immortale monumentum.* Hæc examussim conueniunt illi Institutioni, quæ sub nomine Concilij Aquisgranensis legitur. Baronius refert hoc Concilium ad Annum Domini DCCC. XVII. & conuenit Indictio, quæ est decima, Sed in Tomis Conciliorum disertè ponitur Annus Christi DCCC. XVI. Et tertius Ludouici.

impetu abreptus ita Baronij sententiam proponit, quasi totum, quod Anonymus Auctor, in Concilio Aquisgranensi statutum dicit; comprehendatur octoginta illis de Monastica vita ritè componenda Capitulis; quæ non est mens Baronij, sed fictio & chimæra huius Calvinistæ; qui insipienter prorsus refert constitutiones, de quibus Epistola Ludouici ad Arnonem; ad Annum Christi DCCC. XIX. Et vt hoc suum delirium stabiliat, per Crisin suam Auctores impudenter corrumpit, & præterea hoc scitissimum argumentum adiungit, *Quidam Auctores dicunt, Ludouicum Anno DCCC. XIX. Aquisgrani conuentum habuisse; ergo non est alius, quàm ille de quo Ludouicus Imp. in Epistola ad Arnonem loquitur.* Pulchrè. Quasi non sæpius eodem in loco conuentus Ecclesiastici celebrati fuerint, etiam sub Ludouico Imp. Et quasi ipse etiam Baronius Anno DCCC. XIX. silentio præterierit illum conuentum, quem Ludouicus eo anno in hieme habuit: vt proinde magna sit Calvinistæ huius vanitas, qui videri vult, non visa vel lecta Baronio proferre.

CAPVT VIII.

Defenditur Ludouici Pij Imp. Constitutio de rebus Romanæ Ecclesiæ donatis.

HERAT apud Baron. Anno Christi DCCC. XVII. Tom. 9. Annalium: & apud Sigon. lib. 4. de Regno Italiæ. Calvinista hanc Ludouici sanctionem *supposititiã* existimat. Rationes suæ opinionationis reddit, vt solet, perquam efficaces & robustas.

I. *Quia*